

علی اصغر حکمت

استاد ممتاز دانشگاه

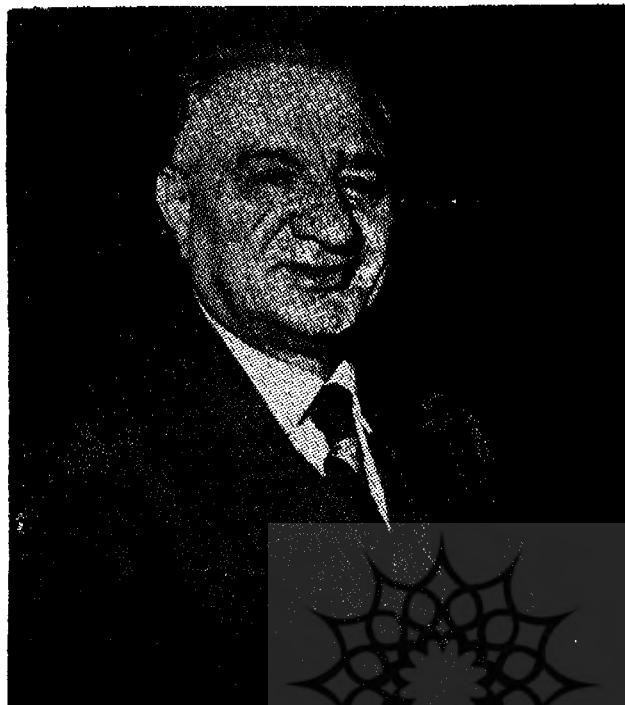
تهران

یادداشت‌هایی از

عصر پهلوی

- ۶

چهار لوح و چهار سکه

براق از طلا و نقره که روی آنها خطوط و علاماتی بخط میخی (Coneiform) کنده شده بود از کیف بیرون آورده و به نظر ایشان رسانید. شاهنشاه با نظر استحسان و اشتیاق آنها را بضمیمه چهار عدد مسکوک زر و سیم که در دو جعبه سنگی از ذین خاک کشف شده بود در دست گرفته و بدفت ملاحظه میکردند و مدتی طولانی در آنها تأمل و تفکر می نمودند و بخطوط آنها نظر میفرمودند . سپس گفتند « اینها را من گفته بودم که با یک مأمور مخصوص و چهار زاندارم بتهران بیاورند ». کفیل معارف عرض کرد «امر مبارک همینطور اجرا شده و امروز مأمور اداره باستانشناسی با

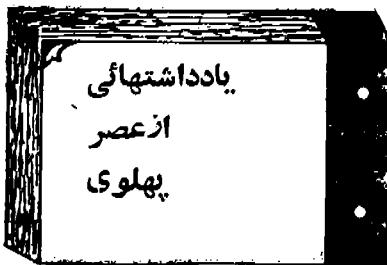
در یکی از روزهای اواخر آبانماه ۱۳۱۲ کنیل وزارت معارف کیف چرمی بزرگی که محتوی چهار لوح زر و سیم بود و بسیار سنگین و وزین مینمود در دست بکاخ اختصاصی اعلیحضرت شاهنشاه قید میرفت همانجا یکه اکنون محل کاخ علیا حضرت ملکه پهلوی میباشد. در آن اوقات عمارت پذیرائی (بیرونی) شاهنشاه بود، قصر مرمر هنوز تمام ساخته نشده بود .

در ساعت پنج و نیم بعد از ظهر به حضور پذیرفته شده عرض کرد : الواح مکشوفه در تخت جمشید را بر حسب امر از شیراز به تهران آوردماند و اینک از مد نظر مبارکمی گذرد . چهار لوح مریع و

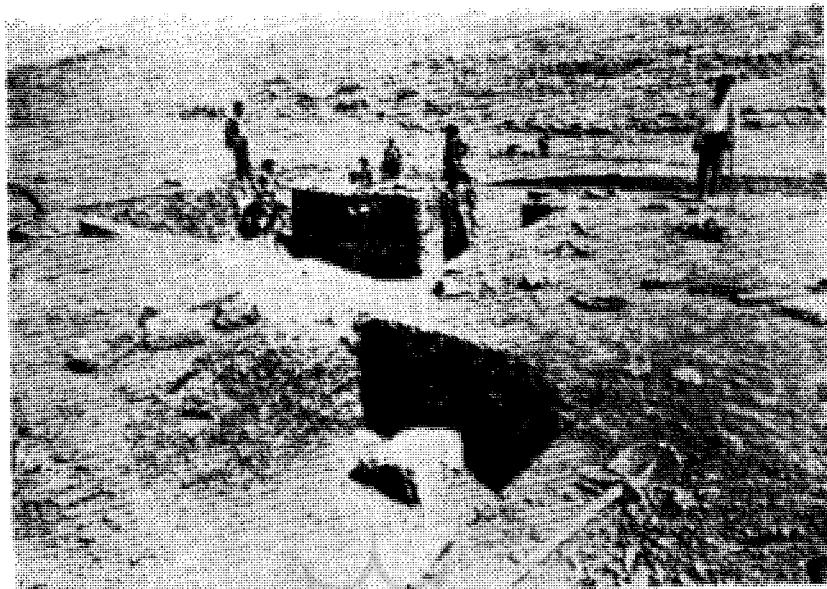
گذشت دوهزار و چهارصد و پنجاه سال بدت آمده و در حقیقت قبله و بنچاک مالکیت شاهنشاهی ایران میباشد. اعلیحضرت فقید دوباره به آنها نگریسته و بعد از مدتی تأمل و تفکر فرمودند که این خطوط را خوانده‌اند و معلوم شده است چه نوشته است؟ عرض کرد: از قراریکه پروفسور هرسفلد که متخصص باستان‌شناسی والسنده قدیم است آنها را ترجمه کرده و اینکه گزارش او بعرض میرساند این الواح با لوحه طلایی که هشت سال قبیل در همدان کشف شده بود و اکنون در موزه معارف است تطبیق می‌نماید و در هر پنج لوح یک مطلب را به سه زبان - بابلی و عیلامی و فرس قدیم نقوش حکاکی کرده‌اند و ترجمه آن را بفارسی امروزی کرده است امر فرمودند بخوان چه نوشته؟ هر عن کرد ترجمه ساده این است:

۱- داراشاه بزرگ - شاه شاهان شاه سرزینها و ممالک پسر ویتناسب هخامنشی.
۲- داراشاه گوید این است مملکتی که من دارم از سکاها که پشت سندند گرفته تا کوشان و از سند گرفته تا اسپارادیس که آنرا اورمزد بمن بخشیده.

۳- او که بزرگترین خدایان است اورمزد مر او خاندانم را پاس دارد.
اعلیحضرت شاهنشاه پس از سوالاتی در باب آن ممالک که ذکر شده فرمودند دولوچ طلا و نقره را در موزه معارف بگذارند و دولوچ دیگر با سکدها در عمارت موزه قصر سلطنتی باید بماند.

چهار زاندارم وارد شده والواح را تحولی داده‌اند. سؤال فرمودند: «اینها کجا بوده و چگونه بدت آمده؟». در جواب عرض کرد: «در دو گوشه قصر در بار دارای بزرگ هخامنشی که آپادانا نام دارد یعنی محل بارعام بوده در حفره‌یی بعمق دو متر و نیم در دو صندوقچه درست بهمین قطع از سنگ خارا برای یاد بود و سند تاریخ بنا در خالک مسپرده و روی آن هادیوارهای قصر ساخته شده بود بعد از حریقی که اسکندر یونانی در آنجا افروخته، همارت خراب ولی لوح‌ها همچنان دست نخوردده در دل خالک مدفون بودند. هرسفیلد آلمانی که متصدی حفاری بوده در یک گوشه آثار گودالی ملاحظه میکند حدس می‌زنند که در آنجا چیزی نهفته باشد و در آنجا حفاری می‌کند ناگهان مخزن‌های سنگی شامل دو لوح طلا و نقره نمودار می‌شود بقياس قرینه در چهار گوشه دیگر قصر کاوش کرده‌اند مجدداً در گوشه‌ای باز یک صندوق سنگی محتوی دولوچ طلا و نقره عیناً مانند دولوچ اولی کشف می‌شود ولی در دو گوشه دیگر اثری نبوده و چیزی یافت نشده است. بهر حال این چهار لوح سند تاریخی کشور شاهنشاهی ایران است که اکنون بعد از

محل اکتشاف الواح تاریخی در پایه های قصر آبادانا در تخت جمشید

باید دانست که در سال ۱۹۳۰ میلادی
برابر ۱۳۱۰ ش بنیاد شرقی آمریکا باسته
به داشگاه شیکا گو بنام
**The Oriental Institute of
the University Of Chicago**
که یکی از مؤسسات معروف علمی جهان
است در صد و بیست و آمد که محل تاریخی و حیرت
انگیز پر سپولیس پایتخت داریوش کیمیر
دارای اول هخامنشی را که نزد مابه تخت
جمشید موسوم و در دامنه شمالی کوه رحمت
که در پنجاه و دو کیلومتری شیراز واقع شده
خاک برداری و کاوش بطرز و اسلوب فنی
بنایی نهاده شده در آنجا چه خواهد یافت
و پرده تاریکی که بر روی این ساختمان
کهنسال افتاده است بردارند پس برای این

سپس به کفیل معارف روکرده با
کمال بشاشت فرمودند: « خیلی بفال نیک
است این لوحها خیلی مهم است و علامت
نیک بختی است برای شما هم بفال نیک است
که در موقع تصدی شما اینها بدست آمده
کارتان خوب خواهد شد » این را فرموده
و کفیل معارف از حضور مرخص شد. تأثیر
الواح و مشاهده این آثار بقدرتی در روح
آن مرد بزرگ مؤثر و شدید بود که چهار
ماه بعد از آن در شب سوم اسفند ۱۳۱۲ در
ضیافت شامی که همه ساله بمناسبت آن روز
تاریخی در باشگاه افسران در حضور ایشان بر
پا میشد در نقطه رسمی خودشان که خطاب
به افسران و امراء شاهنشاهی ایران کردند از
کشف این الواح ابراز مسرت و شادمانی
فرمودند.

پروفسور ارنست هر سفلدمتولد ۱۸۷۹

متوفی ۱۹۴۸ میلادی

سال قبیل برپا شده و سرنوشت چنان بود که بعدست سفاک غداری بنام اسکندر یونانی و حشیانه طمعه حریق و انهدام شود و امروز از پهلوی سنگهای پراکنده و ستونهای بلند واژگون قطعات زغال آثار شوم آن حریق غم انگیز باقیمانده و از ستمگریها که آن بیگانگان در این مکان مقدس کرده اند حکایت می کند.

باری هیئت حفاری مذکور در طول این مدت از زیر خوارها خاک و سنک آثار بسیار پدید آورد و حدود طالارها و پایه های ستونهای واژگون و راهروها و دهليز ها و معباری آب وغیره اندک اندک معلوم و نمایان گردید.

اینها بنای اختصاصی داریوش بنام «تاتشاترا» Tatshatra مخصوصاً تعمیر

کار پس از کسب اجازه از دولت ایران یک دانشمند معروف آلمانی استاد دانشگاه برلن را بنام پروفسور ارنست هر سفلد

Prof. E. Herzfeld

که استاد و متخصص «آرکئولوژی» ممالک خاور میانه و مهندس و معمار ولست شناسی بنام بود برگزیده زیرا که او قبله در پیرانه های شهر های بزرگ خاور نزدیک مانند بابل و نینوا و شاما و ایران مطالمه و حفاری کرده و به پرسپولیس و پازار گاد و اکباتان رفته و تحقیقات کرده و اهمیت موقع پرسپولیس را مخصوصاً می شناخت پس در همان سال برای این خدمت مهم علمی بایران آمد یک نفر باستان شناس آلمانی جوان بنام فریدریش کریفتر

F. Krifter

که دارای استعداد و قریحه ممتازی بود نیز همراه داشت از طرفی وزارت معارف جوان دانشمندی بنام محمد تقی مصطفوی (که عمر خود را از آن پس وقف تحقیق در تاریخ و آثار باستانی ایران کرده واورا حقاً اولین باستان شناس ایرانی باید شمرد). بنتظارت کارایین هیئت مأمور شد همه بتخت جمشید رفته و برای مدت دو سال بخاک برداری و پیدا کردن رازهای تخته و آثار و کتیبه های آن قصر تاریخی سر گرم بوده اند تا اینکه صحن صفة تخت و نقاط مجاور آن را از گل و سنک پاک کردن و نسبتگها در محله ای اصلی خود و خواندن کتیبه ها و روشن کردن نقشه این بنای با خلقت هم حاصل عملیات آنهای بود. کاخ عظیم تاریخی که دردو هزار و چهارصد

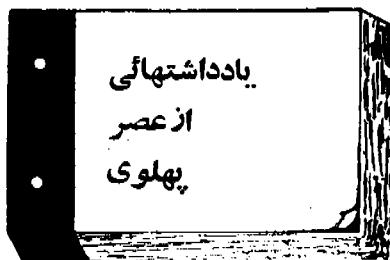
اکتشاف الواح در محفظه سنگی (از راست به چپ - پروفسور فردوسی گزمهین و آفای محمد تقی مصطفوی ناظر از طرف وزارت معارف)

نفیس وظریف که در زمان اگزرس ساخته شده بود کشف گردید .

همچنین کار مهم دیگری که بدست آنها انجام گرفت عبارت بود از کشف انبار (بایکانی) بزرگی از چندین صد الواح خشتوی که در شمال شرقی کاخ پدید آمد و بر روی آنها پخته میخی و بزبان عیلامی خطوطی نگاشته شده بود و آنها را بر حسب اجازه دولت به شیکاگو (امریکا) حمل کردند که در آنجا دانشمندان و علماء السنه قدیم به خواندن آنها سالی چند مشغول بودند و حاصل مطالعات و ترجمه کتبیه ها را در کتاب مفصلی مشروحاً بزبان انگلیسی نوشته و بطبعه رسیده است .

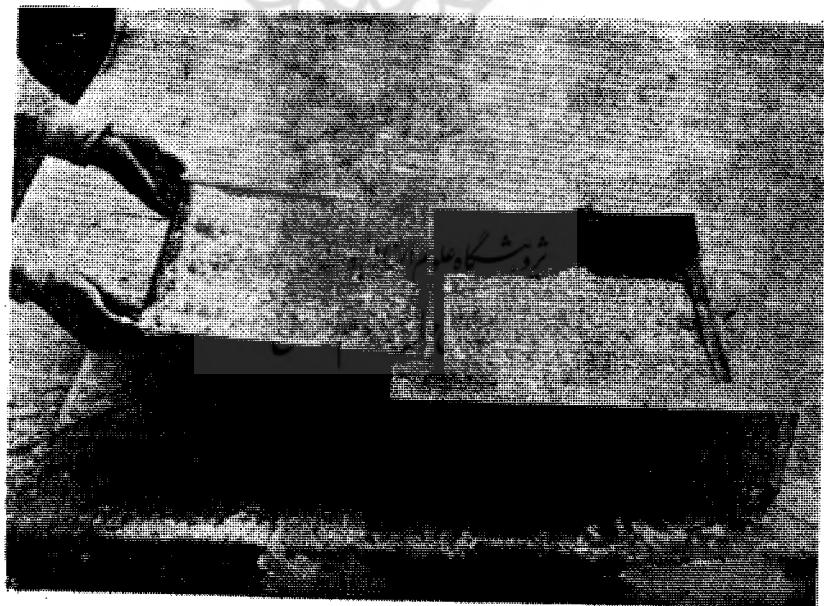
وزارت معارف گزارش رسمی پروفسور هر سفلد و شرح اکتشاف الواح و مسکوکات

کرده و آنجا را محل اقامت هیئت حفباری قراردادند و بعداً همان مکان تبدیل بهموزه شده و اشیاء باستانی عتیق که قابل انتقال بهموزه ها نبوده در آنجا گذاشته شده هم اکنون محل عبرت و حیرت بینندگان است ساختمان تاثرا خود نموده کاملی از سبک معماری عصر هخامنشی میباشد و نیز در جمنم همان دو سال بکشف مهم دیگری موفق شده اند که عمارت و کاخ اندرونی (حرمسخانه) که اگزرس اول Xerxes I بعده از داریوش ساخته بود پاک و روشن کردند و نیز کشف بزرگی در شمال قصر آپادانا بعمل آمد و دردو محفظه استوار و وزین از سنگ خارا چهار لوح طلا و نقره را از مدفن خود بیرون آورده اند که شرح آن گفته شد و نیز پله کان مهم و تماثلی با حجاری ها و کنده کاریهای

توضیح. در تاریخ اکتشاف سه‌موی شده است کشف الواح در روز ۱۸ سپتامبر ۱۹۳۲ برابر ۲۷ شهریور ۱۳۱۲ ش بوده است دولوچ از آنها اکنون در موزه ایران باستان با نضم‌ام لوح شبیه آنها مکشوفه در اکباتان (همدان) همه و دو لوح دیگر در موزه شهیاد نهاده شده است.

را تقدیم انجمن آثار ملی نمودند که در تحت عنوان شماره شش سلسله نشریات آن انجمن بطبع رسیده است. وزارت معارف در نامه کبیر مورخ پنجم اسفند ماه ۱۳۱۲ شماره ۳۷۰۴۲ بعنوان آن انجمن چنین نگاشته: « در قصر دارای هیئت‌امنشی در تخت جمشید بعد از ۱۴۵۰ سال دستخوش غفلت و فراموشی بود در مهرماه ۱۳۱۲ (۶) الواحی چند که گران‌بهای‌ترین و دیمه‌تاریخی و بزرگترین سند مالکیت نیاکان مادر آسیای مرکزی و غربی (از هند تا جبهه توسعه داشته) و بهترین محجر کفر و روآفت خار ملی ماست اینک در موزه ایران باستان نهاده است. »

محفظه سنگی و الواح درون آن در موقع اکتشاف در تخت جمشید